

Redaktor i jego zastępca przejmują od godziny 1 do 2 po południu.
WARSZAWA PRACOWNICY
Pracownicy w administracji i redakcyjnej w Warszawie i w innych miastach.
Pracownicy w administracji i redakcyjnej w Warszawie i w innych miastach.
Pracownicy w administracji i redakcyjnej w Warszawie i w innych miastach.

Echo

Rok X. Nr. 195.

Łódź, czwartek 19 lipca 1934 r.

CENY OGŁOSZEŃ.
Przed tekstem t. j. 1-ma strona 40 gr. za w. m-m i tam, sta. 8 tam, w tekście 40 gr. nekrologi 20 gr. swyca. 10 gr. strona 10 tamów, drobne 12 gr. za wyraz, dla poszukujących pracy 10 gr. najmniejsze ogłoszenia 120 gr., dla drobnych i sz. Ogłoszenia dwukolorowe a 50 proc. drożej; ogłoszenia szarekolorowe i trójkolorowe o 100 proc. drożej. Ogłoszenia adwokatów ryczałtem 25 zł.—
Ceny ogłoszeń niedzielnych są o 25 procent droższe.
Za termin druku i treści ogłoszeń administracja nie odpowiada. P. K. O. Nr. 5504.

Bohaterskie oddziały ratownicze. WIDMO NĘDZY nad zalaniem wodą terenami. Pomyślniejsza sytuacja w Krakowie.

Tarnów, 19 lipca. — Poziom wody na Białej podniósł się na przeszło 7 m. Prąd rzeki niezwykle silny, unosi wszystko ze sobą.
Na moście kolejowym na Białej woda dochodzi prawie do torów kolejowych i rozlewa się szeroko w obrzeżeniu jeziora. Najgorszą rzeczą jest, że obecnie Biała

zalewa Mościce i zagraża Państwowej Fabryce Związków Azotowych. Obie pompownie zalane. Obecnie ochrania się magazyny soli, gdzie wdziera się woda. Kolonie robotnicze ewakuowano. Również i folwark. Wś Mościce zalana. Elektro wnia narazie w ruchu. Przybył tu b. min. Kwiatkowski.
Wioski nad Białą zalane, względnie zagrożone. Wioska Białka ewakuowana. Chyżów częściowo zalany. Wsie znajdujące się w stronie Tuchowa, zwłaszcza położone nad samą Białą, jak: Świergoć, Woźniczka, Ciekowice, zalane. Nadto zerwane zostały mosty. W Burzynie, Łączówku, Słuszowej, Sieciechowicach i Igoszycach Wielkich obrzynie polacie zalane.

Okolo 30 mostów gumlinnych zostało zniszczonych i uszkodzonych.
Katastrofę zwiększa fakt, że wody Białej i Dunajca łączą się wskutek przerwania wałów. To jest powodem, że łożysko Starego Dunajca stanowią obecnie rwąca rzeka, poryjająca wszystko co napotka po drodze. Wzburzone fale niosą na swoim grzbiecie dziesiątki tysięcy snopów i kóp zboża.

Ponadto zburzone domy, narzędzia gospodarskie itd. Cała przestrzeń między Dunajczykiem a Dunajcem, to wielkie morze. Wody Dunajca, które mają stałą tendencję do podwyższania swego poziomu, przerwały wały w kilku miejscach. I tak został przerwany wał w Łukanowicach na 17 km. W beznadziejnym wprost położeniu znaleźli się mieszkańcy Mikołajowic i przy siołku Słechowic. Oblani ze wszech stron wzburzonymi falami Dunajca, czekali od kilkudziesięciu godzin w smiertelnej trwodze na pomoc, wobec groźnej im niechybnej śmierci, zwłaszcza, że nie można do nich dostać.

Dalej przerwane zostały wały na Dunaju pod Biskupicami, oraz Miedoncami, skutkiem czego Miedonice znalazły się w krytycznym położeniu i zostały zupełnie zalane.
Miasteczko Dąbrowa zostało częściowo zalane, komunikacja z Tarnowem przerwana. Pociągi ratownicze, które wyruszyły ku Stróżom w liczbie czterech, zostały uwięzione na linii kolejowej.

BOHATERSKI OFICER.
Kraków, 19 lipca. O godz. 24-ej do Krakowa nadeszły dalsze bardzo niepokojące wiadomości z prowincji. Punkt kulminacyjny wylewów przesunął się do ujścia dopływów do Wisły, a dalsze gwałtowne ulewę w górach wzmagają powodzi.
Podziwiać należy bohaterką postawę naszych żołnierzy, którzy staneli do walki z groźnym żywiołem. — W szczególności z wielkim poświęceniem niosą pomoc żołnierze z 5 baonu saperów i 1-go baonu mostów kolejowych. Ludzie ci pracują bez wytchnienia, na posterunkach swych pełnią swą służbę niemal bez posiłków, w każdym momencie, narażając życie.

Buczyniaki do Nowego Sącza, gdzie wylądowali i oddali na lotnisku posterunkowym P. P. 60 kg. żywności.
Równocześnie bohaterscy lotnicy zrzucili w miejscowości Truczyn list adresowany do przebywającej tam kolonii harcerek z prośbą o podanie wiadomości, czy nie zdarzył się tam jakiś wypadek.

FAŁSZYWA POGŁOSKA.
Brzesko, 19 lipca. — Wedle wiadomości z wtorku, miała koło Bożęcina utonąć w czasie powodzi komendantka obozu harcerskiego, córka generała. Wiadomość ta na szczęście okazała się fałszywą.
Jak się obecnie dowiadujemy, sprawa przedstawiała się następująco: Koło Bożęcina znajdował się obóz harcerski. Komendantka tego obozu na pierwszą wiadomość o groźnej katastrofie, zaalarmowała harcerki, nakazując natychmiastowe zwinięcie obozu. Obóz przeniesiono w zupełnie bezpieczne miejsce na wzgórzu koło Roztoki. Harcerki nie poniosły żadnej szkody ani na zdrowiu, ani też materalnej. Obóz jest doskonale zaopatrzony w niezbędne przedmioty jakoteż w żywność.

Wiadomość o śmierci komendantki wynikała z tego, że komendantka po przeniesieniu obozu w bezpieczne miejsce, wróciła jeszcze raz na poprzednie miejsce, chcąc się przekonać, czy czego nie zostawiono, względnie czy któraś z jej podkomendnych nie pozostała.

Po odejściu z Roztoki, komendantka długo nie wracała, wobec czego zdecydowano ją przedłużającą się nieobecnością dziewczęta.
Sprawa wyjaśniła się po upływie dwóch godzin, kiedy komendantka zdrowa i cała powróciła do obozu.

BOHATERSKI OFICER.
Kraków, 19 lipca. O godz. 24-ej do Krakowa nadeszły dalsze bardzo niepokojące wiadomości z prowincji. Punkt kulminacyjny wylewów przesunął się do ujścia dopływów do Wisły, a dalsze gwałtowne ulewę w górach wzmagają powodzi.
Podziwiać należy bohaterką postawę naszych żołnierzy, którzy staneli do walki z groźnym żywiołem. — W szczególności z wielkim poświęceniem niosą pomoc żołnierze z 5 baonu saperów i 1-go baonu mostów kolejowych. Ludzie ci pracują bez wytchnienia, na posterunkach swych pełnią swą służbę niemal bez posiłków, w każdym momencie, narażając życie.

Podziwu godna jest przeprawa por. Radlińskiego Dunajcem, który wraz z żołnierzami płynnie pontonami z N. Targu do N. Sącza. Jest to dzieło wielkiego bohaterstwa i ryzyka. Wedle nadeszłych wiadomości, por. Radliński osiągnął już Czortyszyn i w dalszym ciągu bez wytchnienia dąży na pomoc N. Sączowi.

ULEWA W JAROSŁAWIU.
Lwów, 19 lipca. Z Jarosławia donoszą o stanie powodzi: Katastrofalna klęska deszczów nawiedziła m. in. powiat jarosławski. Deszcze trwające prawie 40-ci godzin spowodowały olbrzymie szkody w mieście i powiecie.
Ulewa zniszczyła żęte i powiązane snopy żyta, które czerniało i porosło. Deszcze spowodowały także przybór wody na Sanie i dopływach. Przy stanie wody wyżej 3 m. ponad stan normalny, wylał San, zalewając niżej położone grunty.
w 17-tu wioskach.
Woda pozabierała zboża, złożone w snopach i mendlach. Wylały również dopływy Sanu: Wisznia, Szkło, Luba czówka, Mlecza. Zwłaszcza ta ostatnia zalała setki hektarów.

Także w Jarosławiu wylew Sanu i długotrwałe ulewę poczyniły liczne szkody na placach i ulicach oraz w ogródach. Wskutek wydobycia się wody z wylotów kanałowych w wielu miejscach zapadły się chodniki i osunęły w głąb ziemi słupy telegraficzne oraz słupy od przewodów elektrycznych.

APEL KS. METROP. SAPIEY.
Książe Metropolita Sapięha wydal następującą odezwę do duchowieństwa:
Wobec niebywałej katastrofy powodzi, jaka dotknęła znaczną część naszego kraju, wzywamy Wielebne Duchowieństwo, by wzięło gorliwy udział w akcji ratunkowej, jaką władze rządowe rozpoczęły i zachęciły ludność do czynnej pomocy w tej działalności. Równocześnie polecamy, by we wszystkich kościołach naszej diecezji zaraz po otrzymaniu tej naszej odezwy odprawiono nabożeństwa błagalne dla uproszenia miłosierdzia Bożego i uchylenia wciąż jeszcze grożącej klęski.
† Adam Stefan, książe Arcyb. Krak.

W KRAKOWIE.
Jakkolwiek zapowiedziany był najwyższy stan wody na Wiśle pod Krakowem na środe o godz. 6-ej rano, co wywołałoby powódź, na szczęście jednak nie przyszło do tego. Przyczyną należy się doszukiwać w tem, że woda

zaczęła mniej przybierać, wskutek zmniejszonych opadów w górze rzeki. Władze są tego zdania, że lepiej mieć wszystko przygotowane na wypadek tej strasznej ostateczności.

ZALANA WIELICZKA.
Nocy poprzedniej została zalana część miasta Wieliczki, w okolicy Sukiennic, przez wezbrane fale rzeczki Serawki. Woda wystąpiła z koryta i spłynęła ulicami miasta. W okolicy budynku straży pożarnej woda zatrzymała się do rana, lecz wreszcie po przekopaniu odpowiednich rowów, woda ustąpiła.

BURZA Z PIORUNAMI.
Kraków, 19 lipca. Okolo godz. 4-tej przesła nad miastem niespodziewanie krótkotrwała burza z silnymi piorunami, które uderzyły w centrum miasta. Burza ta nie wyrządziła na szczęście większych szkód.
Jedynie silnemu przestraszowi spowodowanego gwałtownych uderzeń pioruna, uległy dwie osoby w śródmieściu. Pogotowie ratunkowe zaalarmowano na ul. Sławkowską. Tymczasem zatrzymano je już na Małym Rynku, gdzie wskutek przestraszu straciła nagłe przytomność i dostała

szoku nerwowego z drgawkami Józefa Filipka, kioskarka z Prądniaka Czerwonego, lat 24.
Po udzieleniu pierwszej pomocy ruszyło pogotowie ratunkowe dalej na ul. Sławkowską, gdzie podobnie silnego szoku nerwowego dostała 16-letnia Helena Wawrzyk z Wieliczki, pracownica firmy „Philips“.

OWERWANIE CHMURY WE LWOWIE.
Lwów, 19 lipca Wczoraj okolo g. 11.30 nastąpiło we Lwowie oberwanie chmury. Ulewny deszcz spowodował kompletne zalanie ulic, a w trzeciej dzielnicy i w szeregu ulic niżej położonych woda wdarła się do piwnic i mieszkań suterenowych.

ODEZWA.
Warszawa, 19 lipca. Wczoraj o godz. 17 zebrało się w gmachu prezydium rady ministrów prezydium ogólnopolskiego komitetu społecznej pomocy ofiarom powodzi pod przewodnictwem p. ministra Hubickiego. Opracowano statut organizacyjny komitetu i uchwalono odezwę, którą w najbliższym czasie komitet rozplakatuje w całej Rzeczypospolitej. Odezwa ta brzmi:
„Obywatele!
Strasliwa klęska dotknęła południowe i najludniejsze powiaty Rzeczypospolitej. Setki kilometrów ziemi położonych wzdłuż rzek i potoków górskich zalane zostały przez szalejący żywioł powodzi.
Niszczy on plony i domostwa, porwał

Wygrana 200 tysięcy zł. padła na Nr. 135.613.

Warszawa, 19 lipca. W dzisiejszym dniu ciągnięcia padła wygrana 200.000 zł. na nr. 135613.

Szczęśliwi zdobywcy nagród za uważne czytanie
(patrz str. 2-ga)

Dolar 5.26

Prywatnie dolar papierowy w żądaniu 5.28, w placeniu 5.26; dolar złoty w żądaniu 8.92, w placeniu 8.90; funt angielski w żądaniu 26.65, w placeniu 26.50; rubel złoty w żądaniu 4.62, w placeniu 4.60; marka w żądaniu 2.00, w placeniu 1.98; za 100 franków francuskich w żądaniu 35, w placeniu 34.90.

Bank Polski w godzinach rannych kupował dolary po 5.25.

ciężko zapracowany dobytek mieszkańców wsi i miast, pozrywał mosty, uszkodził drogi i mosty kolejowe, pochłaniając ponad setkę istniejących ludzkich.

Nad zalaniem wodą terenami unosi się widmo nędzy.

Czyje serce nie zdradzi w tym tragicznym momencie? Kto pozostanie obojętnym w obliczu bólu i głodu wielu tysięcy ofiar tej olbrzymiej katastrofy?

Świadomość ogromnych rozmiarów klęski, świadomość biedy ludzkiej i poczucie solidarności narodowej z mieszkańcami zalanych terenów — nakładają na nas twarde i szczytne obowiązki przyjęcia tej ludności z pomocą.

Akcja władz państwowych i całego społeczeństwa zjednoczyć się powinny w jednym wspólnym wysiłku ratowania powodzi.

Dla przeprowadzenia tej akcji pod wysoki protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. Ignacego Mościckiego, pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego, utworzony został ogólnopolski komitet społecznej pomocy ofiarom powodzi; w najbliższych zaś dniach powołane będą komitety wojewódzkie i lokalne.

Obywatele!
Rozpacz matek i piacz dzieci apelują do waszych sumień i serc.

Spełnijcie swój obowiązek, spieszcie z ofiarami w gotówce i w naturze. Najszersza pomoc wasza uzupełni akcję ratunkową, podjętą już w znacznych rozmiarach przez rząd.

Pomoc musi być szybka i skuteczna. Nie wolno wam ustać w pracy dopóki zgodnym wysiłkiem nie odbudujemy tego, co zniszczył nieubłagany żywioł.

Nie wolno nam spocząć, dopóki nie zapewnimy naszym braciom dachu nad głową, możliwość pracy i istnienia.

Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Społecznej Pomocy Ofiarom Powodzi: Prezes: Hubicki, wiceprezysi: Klerner i Jurkiewicz, skarbnik: Henryk Gruber, sekretarz: Gustaw Zieliński.

PRZYBÓR NA PRZEMYSZY.

Kraków, 19 lipca. Sytuacja w samym Krakowie o godz. 1.15 była w dalszym ciągu niejasna. Niewiadomo, czy punkt kulminacyjny już minął, czy też jeszcze nie. Przybór wody wynosił ostatnio 2 cm. na godzinę, sygnalizując jednak znaczny przybór na Przemyślu i Małej Wiśle.

Z drugiej strony sygnalizowany jest spadek wody na tak poważnej rzece, jak Skawa. W każdym razie pogotowie alarmowe w Krakowie i okolicy jest utrzymane i wojsko pracuje bez przerwy przy umacnianiu wałów w miejscach szczególnie zagrożonych.

OPAD WOD.

Wadowice, 19 lipca. Na Skawie woda zaczęła nanowo opadać. O godz. 22.45 stan na wskaźniku — 2 metry. Z Makowa sygnalizują opad wód i częściowo wypogodzenie. Przelotne deszcze jednak jeszcze padają.

Most na Skawie uszkodzony, zaś między Białą a Juszczykiem — podmyty.

Sytuacja na Wiśle nadal poważna. Po przerwanu wałów Wisła zalała przysiółko Spytkowice, Lipowo, Łączyny i Chrzastowice. Również zalana jest część Jaskowic. Sygnalizują jednak powolny opad Wisły. Na zagrożone tereny wyjechał starosta Kłotz.

(Dokończenie na str. 2-ej)

Ponure odkrycie wieśniaka. TRUP PORWANEGO UCZNIA W ZBOŻU.

Kto zamordował Józia Chudobińskiego?

Zgierz, 19 lipca. W dniu wczorajszym, w godzinach popołudniowych komenda policji powiatowej w Łodzi otrzymała telefoniczny meldunek o znalezieniu na terenie gminy Brużycza Wielka rozkładających się zwłok młodego chłopca.

Nie ulegało wątpliwości, iż dzięki przypadkowi natrafiono na ślad jakiegoś zbrodni.

Na miejsce udał się specjalny oddział policjantów, którzy przystąpili do dochodzenia.

Na ślad natrafiono w następujących okolicznościach.
Stefan Krupiński, właściciel gospodarstwa rolnego we wsi Piaskowice-Pienki, gminy Brużycza Wielka, powiatu łódzkiego,

kosząc żyto znalazł w zbożu okolo godziny 5 popołudniu zwłoki w stanie całkowitego rozkładu. Głowa znajdowała się w odległości

kilku metrów od tułowia.
Przeżony dokonaniem odkryciem wieśniak zaalarmował niezwłocznie policję, która już po upływie kilkunastu minut znalazła się na miejscu.

Udało się stwierdzić tożsamość zwłok. Na oddzielonej od tułowia głowie znajdowała się czapka szkolna. Wewnątrz czapki, na obwodzie ze skóry, znaleziono następujący napis:

„Józef Chudobiński, uczeń klasy IVa“.
Odrzucało się jasnym, że odnaleziono zwłoki 11-letniego Chudobińskiego, ucz-

nia szkoły powszechnej, zamieszkałego w Zgierz przy ulicy Aleksandrowskiej 11.

Chudobiński, o czym swego czasu doniosło „Echo“ przed przeszło dwu miesiącami zaginał w zagadkowych okolicznościach. Chłopiec wracał miał nowicze ze szkoły i na ulicy zatrzymany został

przez dwóch mężczyzn, którzy prosili go o wskazanie drogi do Łucimierza.

Chudobiński chętnie zadośćuczynił prośbie owych mężczyzn i poszedł z nimi, aby wskazać im właściwą drogę. Od tej pory po chłopcu zaginał wszelki ślad.

(Dokończenie na str. 2-ej)

Trup ucznia w zbożu.

(Dokończenie ze str. 1-szej).

Wiadomość o ponurej zagadce pół wsi Płaskowice - Pieńki, przedostała się lotem błyskawicy do Zgierza, gdzie zrobiła kolosalne wrażenie.

Wiadomość o odnalezieniu zwłok jedynaka okropne wrażenie wywarła zwłaszcza na rodzicach Chudobnińskich. P. Chudobniński niezwłocznie udał się do Płaskowic. W zwłokach trudno było cokolwiek rozpoznać. Z całego tułowia opadło bowiem już ciało, i miejscami widać było kości. P. Chudobniński rozpoznał zwłoki synka jedynie po czapce (wewnątrz której był napis) oraz

po inicjałach „J. Ch.“ na szczątkach bielizny.

Rozpacz rodziców nie ma granic. P. Chudobniński kilkakrotnie mdlała.

Oddzielona od tułowia głowa, wskazuje na to, że ma się do czynienia z potworną zbrodnią dokonaną na osobie 11-letniego ucznia.

Czy tak jest w istocie, wykaże niewątpliwie sekcja lekarska, której podane zostaną znalezione zwłoki.

Szczątki ucznia Józefa Chudobnińskiego, zabezpieczone zostały na miejscu do czasu zejścia specjalnej komisji sądowo-lekarskiej.

SZCZĘŚLIWI ZDOBYWCY NAGRÓD dwudziestej serji za uważne czytanie.

Nagrody dwudziestej serji za uważne czytanie przypadły w udziale następującym czytelnikom:

PIERWSZĄ NAGRODĘ W KWOCIE 25 ZŁOTYCH otrzymała p. Zofja Bednarek, Łódź, Sterlinga 27.

DRUGĄ NAGRODĘ W KWOCIE 20 ZŁOTYCH otrzymał p. Bolesław Osiński, Łuszn, Kościelna 27.

TRZECIĄ NAGRODĘ W KWOCIE 15 ZŁOTYCH otrzymała p. Apolonja Pietruszewska, Łódź, ul. Marji Piotrowiczowej 15.

CZWARTEJ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. Mirosława Bagńska, Łódź, Wysoka 16.

PIĄTĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. Sabina Kowalczykówna, Zgierz, Konstancynowska 12.

SZOSTĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. Rozalja Olubek, Łódź, Śląska 42.

SIÓDMĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. Zofja Hassenmajerówna, Ruda Pabjanicka, Aleje Kościuski 17.

ÓSMĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymał p. Jan Dobrzański, Ozorków, Zielony Rynek 14.

DZIEWIĄTĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. Marja Rzegota, Łódź, ul. 28 P. Strzelców Kaniowskich 21.

DZIESIĄTĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymała p. K. Lewandowska, Pabjanice, Piłsudskiego 22.

JEDENASTĄ NAGRODĘ W KWOCIE 5 ZŁOTYCH otrzymał p. Antoni Urbaniak, Łódź, Nawrot 54.

(Cyfry były ukryte w następujących słowach: ziołyć, biuraliżki, śliżkić, szofera, szpiśału, bieñnego, piłkarskim.)

Dr. med. KLINGER
Specj. chor. wenerycznych, skórnych, włosów (porady seksualne)
Andrzeja 2. tel. 132-28.
Przyjmuje od 9 do 11 rano i od 6 do 8 wiecz. w niedziele i święta od 10 do 12 wpoł.

Dr. med. L. BERMAN
Specjalista chorób wenerycznych i skórnych i płciowych
CEGIELNIANA 15, tel. 149-07
Przyjmuje od 8 do 11 i od 4 do 8 w niedziele i święta od 9-11.
CENY LECZNICOWE.

DR. MED. NIEWIAŹSKI
powrócił
ul. Andrzeja 5. Tel. 159-40
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych. (Porady seksualne)
Przyjmuje od 8 do 11 i od 5 do 9 pp w niedziele i święta od 9-11 pp.
Dla pań oddzielna poczekalnia.

DR. MED. M. GLAZER
Choroby skórne i weneryczne
Zachodnia 64.
telefon 185-49
przyjmuje od 12-2 i od 7-8 1/2 wiecz. w niedziele i święta od 10-12 w poł.
Dla niezamożnych ceny lecznicowe.

Dr. med. L. NITECKI
choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.
NAWROT 32, tel. 213-18.
Przyjmuje od 3-10 rano i od 5-9 wiecz. w niedziele i święta od 9 do 12 w poł.
Dla niezamożnych ceny lecznicowe.

Doktor H. SZUMACHER
Choroby skórne i weneryczne
Piotrkowska 56. Tel. 148-62
Przyjmuje codziennie od 1.30-4 pp. od 6-9 wiecz., w niedziele i święta od 10-11 w poł.
Ceny lecznicowe.

Dr. med. MARKOWICZOWA
Choroby skórne i weneryczne.
Zawadzka 14
telefon 166-35.
Przyjmuje od 8 do 10 rano i od 3 do 8 wieczór.

LECZNICA
Lekarzy specjalistów i gabinet dentystryczny
Gdańska 20, tel. 116-44
Przyjmuje od 9 rano do 8 wieczorem.

Dr. J. NADEL
akuszer - ginekolog
przyjmuje od 3-5 i od 7-8 wiecz.
ul. Andrzeja 4, telef. 228-92

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

(—) Dotknięte powodzią tereny wizytują premier Kozłowski, min. Kościalkowski i Butkiewicz oraz wicemin. Bobkowski i Piestrzyński. Premier Kozłowski wczoraj wydał następującą ocenę sytuacji powodziowej.

„Długo rzek są całkowicie zalane. — Wąły ochronne nie wytrzymały. Około 50,000 osób rodzin jest bez środków do życia.

Z całego kłęski będzie można sobie zdać sprawę dopiero, kiedy wody opadną. Rząd rozpoczął w tej chwili akcję doraźnej pomocy, po czym przystąpi do akcji planowego zatrudnienia i wyżywienia dotkniętych powodzią, a potem trzeba będzie przystąpić do akcji siewnej, a wreszcie pomyśleć o odbudowie.

Obecnie należy przyjąć, że górne biegi rzek opadają już i że stan groźby przenosi się do dolnych biegów rzek. W szczególności przyjąć należy, że z końcem tygodnia, zaczyna zagrażać Warszawie.

W okolicy Nowego Sącza jest około 600 domów zniszczonych przez powódź. Zakopane już nie jest zagrożone. Dokola Kryniczy są pozrywane mosty i uszkodzony tor kolejowy.

Według prowizorycznych obliczeń krakowskiego urzędu wojewódzkiego, straty wyrządzone powodzią w Małopolsce przekraczają 100 milionów złotych.

Rozsiane dość gęsto na Podkarpaciu, Podhaju, w Tatrach i Beskidach Łódzkie kolonie szkolne zostały na czas ewakuowane z zagrożonych miejsc.

(—) W poniedziałek 23 b. m. min. Beck udaje się samolotem do Tallina z wizytą do rządu estońskiego.

(—) Sąd Okręgowy skazał wczoraj na 8 miesięcy więzienia 21-letnią Helenę Wrześniak, służącą restauratorów Fogelmannów (Cegielniana 10), która dopuszczała się czynów lubieżnych z 10-letnim chłopcem Jerzykiem Wojciechowskim i zaraziła go chorobą weneryczną.

(—) Polną Łódzką udało się schwytać międzynarodowego złodzieja kolejowego i hotelowe go Stanisława Skuche, który ograbił ostatnio dr. Ochmana z Poznania i legitymował się jego dokumentami.

(—) Sąd Okręgowy skazał wczoraj na półtora roku więzienia byłego inspektora tow. ubezp. „Vita“ Adolfa Bestermana za defraudację na szkodę tego towarzystwa.

(—) Na wczorajszej konferencji u komisarza Wojewódzkiego nowa umowa zborowa dla robotników sezonowych przyjęły wszystkie związki z wyjątkiem klasowego. Ponadto związek ten ma podjąć akcję o los nieprzyjętych do pracy 19 robotników.

(—) W ciągu ubiegłego półrocza zapas złota w Banku Polskim stale powiększał się i wyniósł na koniec czerwca 7. b. 490,1 milion zł. wobec kwoty 475,6 milion zł. na 1-szy stycznia r. b. Wzrost zapasu złota w Banku Polskim wyniósł w tym czasie 14,5 milion zł.

Thumaczy się on głównie zanikiem tezuraryzacji złota na rynku wewnętrznym.

Pomyślniejsza sytuacja w Krakowie. Najbardziej zagrożony Szczucin.

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Kraków, 19 lipca. Na terenie województwa krakowskiego sytuacja powodziowa przedstawia się w tej chwili następująco: najbardziej krytycznym ośrodkiem są ujścia Dunajca i Raby. Najbardziej zagrożony jest Szczucin. W akcji ratunkowej biorą udział 3 statki, szereg pontonów oraz oddziały saperów. Baon drugi saperów z Puław przybył do

Krakowa i został natychmiast skierowany do Szczucina i na północ do Mielca. W Krakowie sytuacja jest pomyślniejsza. Jedynek na Dąbju woda kanałowa zalewa pola i grunta. Dziś w godzinach przedpołudniowych wyleciały z Krakowa 4 samoloty wiozące korespondencje do odciętych miejscowości. Ponadto wysłany zostanie z Krakowa specjalny samolot z żywnością dla powodzian.

Zgon po spożyciu kawałka śledzia. Zagadkowy wypadek we Lwowie.

Lwów, 19 lipca. — W mieszkaniu swem przy ul. Królowej Jadwigi 20, zmarł nagle wśród objawów gwałtownego zatrucia, murarz i dozorca tej realności 55-letni Karol Majger.

Denat rano na pierwsze śniadanie spożył kawałek śledzia, którego zakropił jedną ósemką litra wódki. Bezpośrednio potem dostał kurczów i stracił przytomność. Domownicy wezwali natychmiast lekarza, który

po przybyciu na miejsce stwierdził już śmierć Majgera, nie zdoławszy ustalić przyczyny.

Również przybyły lekarz dzielnicowy nie ustalił przyczyny nagłego zgonu i polecił zwłoki odstawić do instytutu medycyny sądowej, dla przeprowadzenia sekcji. Organa policyjne zabezpieczyły dowody rzeczowe, a mianowicie dwa kawałeczki śledzia i resztki wódki.

Krzyk pod tramwajem. Kronika Pogotowia Ratunkowego.

Łódź, 19 lipca. W dniu wczorajszym, około godziny 10 i pół wieczorem na ulicy Kopernika, przed posesją nr. 53, rzuciła się pod koła tramwaju linii nr. 5, jakaś młoda kobieta. Nieznajoma wyskoczyła na jezdnię, tuż przed tramwajem, tak, że zdezorientowany motorniczcy nie był w stanie zahamować wagonu.

Spod kół rozległy się przeraźliwe krzyki samobójczy.

Wagon zatrzymano i desperatkę, opływającą krwią wydobyto.

Nieznajoma odniosła ogólne, ciężkie obrażenia całego ciała. Lekarz miejskiego pogotowia ratunkowego, po udzieleniu pierwszej pomocy, przewiózł desperatkę w stanie beznadziejnym do szpitala św. Józefa, przy ulicy Drewnowskiej. Nazwiska nieznajomej dotąd nie ustalono. Dochodzenie prowadzi policja.

W mieszkaniu własnem, przy ulicy Krakusa 12 obłany wrzątkiem odniósł operację

nia obu nóg Stefan Mirecki. Ofiarę wypadku przewieziono na kurację do szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

W korytarzu przy ulicy Przędzalnianej, 98 spadła ze schodów i odniosła ogólne obrażenia ciała Walerja Książek, zamieszkała w tymże domu. Poszkodowanej udzielił pomocy lekarz Ubezpieczalni Społecznej.

Na Zabieńcu spadła z wozu i zlamala rękę Walerja Kozłowska, zamieszkała przy ulicy Bazarnej 9.

Kozłowską przewieziono na kurację do szpitala.

Upały!...

Łódź, 19 lipca. W dniu dzisiejszym, o godzinie 8-ej rano temperatura wynosiła 21 stopni powyżej zera. (Najniższa temperatura w nocy — 13 stopni powyżej zera).

O tej samej porze barometr wykazywał ciśnienie 742,6 milimetr. Tendencja barometryczna — nierównomierny spadek ciśnienia.

Wiatry północne i północno-zachodnie z szybkością do 1 metra na sekundę.

W ciągu dnia pogodnie.

Wczoraj najwyższy stan termometru w Łodzi wynosił w słońcu 31 — stopni powyżej zera, w cieniu — 20 stopni.

Dziś upał większy. O godzinie 10 rano termometr w słońcu wykazywał 28 stopni, w cieniu zaś 24 stopnie powyżej zera.

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

Dr. med. HENRYK ZIOMKOWSKI
Specj. chorób wenerycznych, skórnych i moczopłciowych
6-go Sierpnia 2, tel. 118-33
przyjmuje od 2-3 i od 6-8 wiecz. w niedz. i święta od 10-12 po poł.

ŻYCIE ZGIERZA. STRAJK W TARTAKU.

W dniu wczorajszym wybuchł strajk w tartaku Weberskiego, przy ul. Mielczarskiego. Około 20-stu robotników opuściło pracę wskutek nowych zarządzeń administracji gódczych w interes robotnika, jak obniżka płacy, gorsze warunki pracy itd.

PONETNA KACZKA.

Kwiatkowska Katarzyna, zamieszkała w Łodzi, przy ul. Rokicińskiej 39, lubi bardzo kaczki. Będąc w grunie Tum, zauważyła w zagrodzie gospodyni Zakowej Zofji, piękne, tłuszcik kaczusie. Nie namyślając się wiele po rwała jedną, jednakże na jej nieszczęście, świadkiem tego, był jeden z sąsiadów poszkodowanej, który Kwiatkowską przytrzymał, kaczkę odebrał i doniósł o tem policji; ta zaś spisała Kwiatkowskiej protokół, Kwiatkowska za kradzież stanie przed sądem.

MEBLE

po cenach znacznie niższych pojedynczo i całkowiite urządzenia najnowszych fasonów poleca Skład Mebli i Podłewnia Luster J. KUKLIŃSKI, Napiórkowska 7 RZEMIEŚNIK POLSKI

LECZNICA "OMEGA"

Lecznica specjalistowy Główna 9, Gabinet dentystryczny telefon 142-42. Pomoc akuszeryjna. Zastrzyki. Opatrunki. Analizy lekarskie Rentgen Diatermia PORAĐA 3 ZŁ. STACJA ZAPOBIEGAWCZA czynna całą dobę.

Złoto SIZUTERJE, SREBRO

kwity lombardowe kupuje i płać najwyższe ceny. Zakład Jubilerski J. Fijałko, Piotrkowska 7.

Łódzkie Wąskotorowe Elektryczne Koleje Dojazdowe Spółka Akcyjna

zawiadamiają, że w piątek, dnia 20 lipca 1934 roku uruchamiają stałą komunikację autobusową na szlaku

Łódź—Pabjanice—Kolumna—Łask—Zduńska-Wola—Wozniki—Sieradz

według następującego rozkładu jazdy:

Odchodzą do Sieradza
z Łodzi — (dworzec autobusowy, ul. Wólczajska Nr. 232) o godz. 6.35 i 17.00
z Łodzi — (plac Reymonta pociągami Ł. W. E. K. D. z przesiadaniem w Pabjanicach na autobus) o godz. 9.20, 12.40 i 16.40

Odchodzą do Łasku
z Łodzi — (dworzec autobusowy ul. Wólczajska 232) o godz. 6.35, 8.30 i 17.00
z Łodzi — (plac Reymonta pociągami Ł. W. E. K. D. z przesiadaniem w Pabjanicach na autobus) o godz. 6.20, 8.20, 9.20, 9.40, 10.00, 12.20, 12.40, 13.40, 15.00, 16.20, 16.40, 17.40, 20.00 i 21.00

Odchodzą z Sieradza
do Łodzi — (bepośrednio) o godz. 6.30 i 14.55
do Łodzi — z przesiadaniem na pociągi Ł. W. E. K. D. w Pabjanicach o godz. 6.30, 8.35, 11.40, 14.55, 19.00 i 19.50

Odchodzą z Łasku
do Łodzi — (bepośrednio) o godz. 7.30, 15.55 i 21.10
do Łodzi — z przesiadaniem na pociągi Ł. W. E. K. D. w Pabjanicach o godz. 7.30, 9.35, 9.40, 11.00, 12.20, 12.40, 13.40, 15.00, 15.55, 16.20, 17.40, 20.00, 20.55, 21.10 i 22.15

UWAGA: Bilety kombinowane z przesiadaniem w Pabjanicach sprzedają konduktorzy pociągów Pabjanickich Ł. W. E. K. D., oraz konduktorzy w autobusach.

Nr 195

M

Po przy Wiktorji m być pewny su. Nawet wy i pobla ca to znał talne w p

Przed takówki lony typ sarni motorar poszczegóło wygodę tyl wygodnie

a krótki sa skrzętali skim.

Po ulo wpołudni go obiadu, swym jadło rtwiącej ju go kraju, s ra, by wp posuchać Parku. Zje śmieszne w

Kto chw maty: zbaw i wolnej n w Afryce F albo też za — wodę do czasu do c Zbawienia gdy obok n rzyco o

Trudno selajęc wi stajęcnacy, czerwone n nych żołnie chanych.

Kochan lonych ogro stanowią je niego mła chwilę choo czuje.

Ulica

nie tętni ży wie tylko we sklepam pozorów je netylko za lecz stanow

29

— Teg swoich ag noclegów do mojeg cham. W tam ktok pod jakim no, wy ju bę spławi

Było t Julji i do spozał w tora. Julja ną królow wypędzaj nie lubil s usmiechni

— Cho — zaczął — Nie

— Zajm Przepusze podwładn od piwnic

— Roz — W pańscy lu moc przed za się za

— O c Huber po — O n sów.

— Ach mesy? — Bro sują wyła Niech pan swoim ag zapamięta

Wrażenia z Londynu.

MIASTO MĘŻCZYŹN.

Karykatury na chodniku.

Londyn, w lipcu. Po przybyciu do Londynu na dworzec Wiktorji możnaby nawet, zamknawszy oczy, być pewnym, że przebywa się w Anglii: żadnych krzyków, ani zdenerwowanego głosu. Nawet urzędnik celny wydaje się łaskawym i pobłażliwym przy rewizji bagażu. Skracając to znakomicie przedwstępne kroki powitalne w pięknej stolicy Anglii.

Przedewszystkiem uderzają przybyszów taksówki londyńskie, przypominające dawny typ samochodów, wysokich, z krótkimi motorami. Nie chodzi jednakże w tym poszczególnym wypadku o tradycję, lecz o wygodę tylko: w aucie pomieścić się muszą wygodnie

cyliny panów, a krótki samochód jest dogodniejszy na skrętach ulic przy olbrzymim ruchu londyńskim.

Po ulokowaniu się w jednym z hoteli w pobliżu Hyde - Parku i spożyciu późnego obiadu, jaknajmniej przystosowanego swym jadłospisem do kuchni angielskiej, stała się jedyną ujemną stroną wytwornego kraju, skorzystaliśmy z pięknego wieczora, by w pobliżu sąsiedniego Marble Arch posłuchać przygodnych mówców Hyde - Parku. Zjawisko, które wydawałoby się śmieszne w każdym innym kraju, tutaj nie razi nikogo.

Kto chce, prawi kazań na dowolne tematy: zbawienia duszy, miłości bliźniego i wolnej miłości, krytyki rządu, kapitalizmu w Afryce Południowej, niewoli w Indiach, albo też zachwala jakiś produkt miejscowy — wodę do włosów lub coś podobnego. Od czasu do czasu jakaś niewiasta z Armji Zbawienia zaśpiewa hymn nabożny, podczas gdy obok niej młodzieniec donośnym głosem ryczy o „dobroziejstwach” komunizmu.

Trudno o bardziej urozmaicone i rozweselające widowisko i obojętniejszą postawę słuchaczy, wśród których zwracają uwagę czerwone mundury przystojnych i postawnych żołnierzy gwardji konnej i pary zakonanych.

Kochankowie Hyde - Parku i innych zielonych ogrodów pięknej angielskiej stolicy stanowią jedyną manifestację uczuć olbrzymiego miasta, gdzie nikt pozatem — na chwilę choćby — nie uwewnętrznia tego, co czuje.

Ulica w Londynie, jakkolwiek ruchliwa, nie tętni życiem, jak w Paryżu. Jest właśnie tylko drogą bez kawiarni i tarasów, ze sklepami, w których pomimo skromnych pozorów jednakże mieszczą się wszystkie, co netylko zadowolili może potrzeby ludzkie, lecz stanowią także radość człowieka.

Powiadają, że Londyn jest „a man's town”, czyli miastem mężczyzny. Istotnie rzecz można, że jest rajem męskim. Co trzeci sklep sprzedaje fajki, tytoń, papierosnice, cygarniczki, i ustniki do papierosów, oraz kusząco eleganckie zapalniczki. Inne magazyny pełne są eleganckich koszul męskich i wytwornych krawatów, inne znowu sprzedają piasezki i obuwie męskie. Niekiedy widzi się na wystawie kilka par damskiego obuwia, ale stanowi to

objaw rzadki. W cesorja stroju damskiego ześrodkowują się na ulicach śródmieścia Bond Street i Hanover Square. Zresztą wszystkie inne magazyny przeważnie służą modzie męskiej. Na Savile Row, za skromnymi wystawami, mieszczą się zakłady renomowanych krawców londyńskich, dyktujących modę całemu światu męskiemu. Prawo wstępu do tych zakładów uzyskuje się tylko po prezentacji, a właściciele ich nigdy nie rozsyłają rachunków. Jak z tego widać, wśród dyktatorów mody męskiej w Londynie panuje specjalna atmosfera. Sama ulica Savile Row nosi charakter zamknięty, półcienia i dyskrecji.

Znacznie większym ożywieniem odznaczają się ulice dzielnicy Soho, uprzywilejowanej przez artystów. Ciekawa jest również ulica Fleet Street — sie dżiba wszystkich dzienników, czasopism i agencji prasowych. Czytamy w przejściu nazwy rozgłoszonych dzienników angielskich, kierując się do giełdy, do nieprzebranych tłumów londyńskiej City, które krążą, nie popychając się nigdy, na największym rynku pieniężnym świata.

Jak u nas netylko największą ozdobą Londynu, ale i jego największą atrakcją stanowią piękne parki, o drzewach, posadzone przez starych możnych stanu, ze wspaniałymi stawami, zaludnionymi wodnemi ptactwem, gdzie piękne okazy flamingów i ibisów są tak oswojone z ludźmi, że nie raczą nawet odwrócić głowy, jeżeli mijają je mała łódź żaglowa, zabawka dziecięca. Pel-

to tu również labędzi na wodzie i owiec na murawie — pastwiskach wiejskich fuż obok rojnego Piccadilly. Obfitość kwitnących rododendronów w symfonji dobranych barw, śpiew ptaszek, nadają zakątkom parku charakter zarówno wspaniałego, jak i sielskiego krajobrazu.

Około południa w Hyde - Parku, na słynnej alei Rotten Row, widzieliśmy kawalkadę arystokracji londyńskiej, a na chodniku podziwialiśmy artystę, zwanego tutaj „trotuarowym” (side — walk artist), który komentuje wydarzenia dnia dowcipnymi uwagami, pisanymi kredą na trotuarze albo też

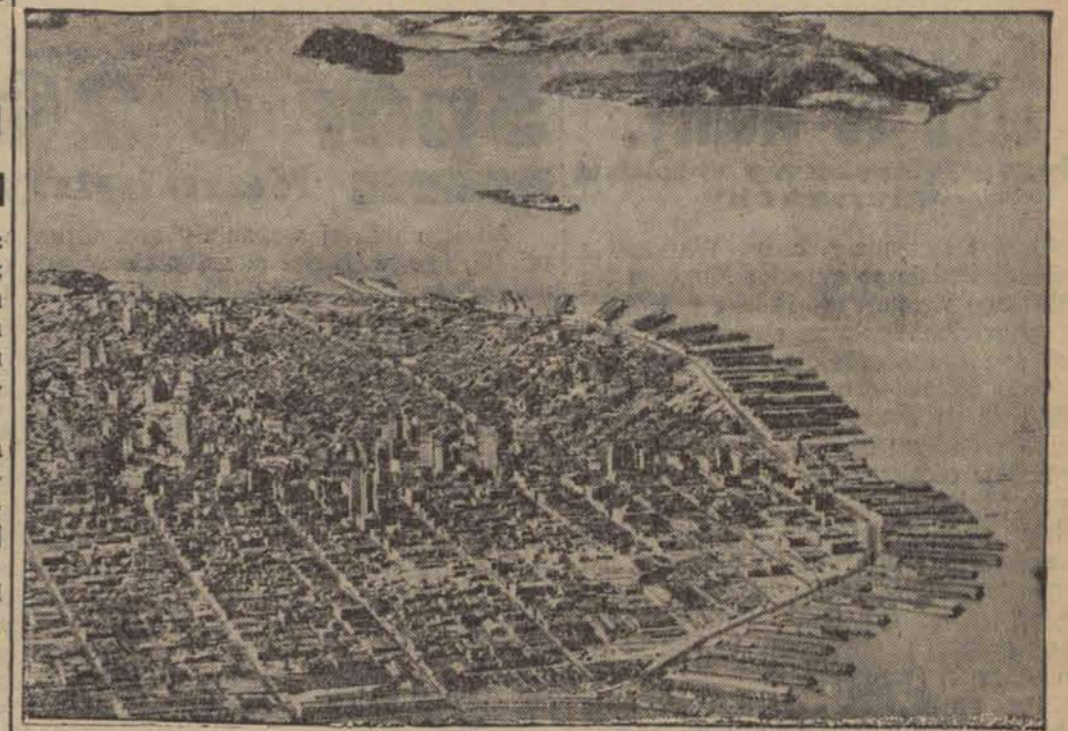
pełnemi humoru karykaturami. W naszej obecności wyrysował olbrzymi plaster łosiosa w kolorze naturalnym, z napisem: „Latwe do wyrysowania, lecz trudniejsze do otrzymania”. Po ukończeniu rysunku artysta kładzie obok niego stary, zniszczony kapelusz, zaokrąglony w kształcie czarki, pisze przy nim „dziękuję” i oddała się na drugi koniec przeznaczony mu działki chodnika, obojętny na harce koni za kratą parku.

Zapytany przez nas, czy jest zadowolony ze swego zawodu, odpowiedział nam:

— O! tak. Półtora roku temu jesz-cze nocowałem na ławkach skwerów, gdy rzucili mi się w oczy artyści, w ten sposób zarabiający na życie. Pracowałem nad sobą, gdyż nigdy jesz-cze nie rysowałem dotąd.

a obecnie żyję dostatnio. Wyrzekł to z wzruszającą godnością, a my obserwowaliśmy w między czasie jego obuwie, popękane na wszystkie strony, wystrzępane spodnie i starą, zniszczoną marynarkę. Bogactwo i nędza, światła i cienie, oto kontrasty najwytworniejszej stolicy europejskiej, o atmosferze wysokiej kultury.

San Francisco

ognisko ostatniego stralku w Ameryce.

„PIĘKNY JERZY”

Naczelny tłumacz Ligi Narodów.

Liga Narodów posiada w Genewie specjalne biuro tłumaczeń, w którym pracują ludzie, mówiący wielu językami świata. Kierownikiem tego biura jest znany w całej Genewie „piękny Jerzy”, czyli inaczej mówiąc p. Jerzy Mathieu, który przed kilku dniami obchodził oryginalny jubileusz: tłumaczenia pięciotysięcznej mowy.

Zadaniem „Pięknego Jerzego” jest tłumaczenie mów, wygłaszanych na sali obrad Ligi Narodów. Jeżeli ktoś mówi po francusku, — piękny Jerzy tłumaczy to na angielskie i odwrotnie Jego francuszczyzna jest cudowna, natomiast z angielszczyzną jest... trochę gorzej.

„Piękny Jerzy” pracuje w sposób istotnie zagadkowy. Podczas jakiegokolwiek przemówienia stoi on z notatnikiem w ceratowej okładce w ręku i niekiedy notuje sobie niektóre zwroty. Następnie wygłasza tłumaczenie, zaglądając tylko od czasu do czasu do notatnika.

Wielokrotnie indagowano „Pięknego Jerzego”, na czem polega tajemnica jego pracy, odpowiedział, że pamięć jego ma własności płyty gramofonowej. Każde wypowiedziane słowo utrwała się momentalnie w jego mózgu i może je powtórzyć w kilka godzin po jego wygłoszeniu.

Rekordem jego jest przełożenie mowy ministra Sato, delegata Japonji do

Rady Ligi. Sato mówił przez trzy bite godziny. „Piękny Jerzy” zanotował sobie zaledwie piętnaście zdań i tłumaczył spokojnie przemówienie równie przez bite trzy godziny. Ani razu się nie zająkał lub zawałał.

Genjalny tłumacz posiada obecnie sławę światową. Zawezwano go swego czasu specjalnie do Londynu dla tłumaczenia mowy króla Jerzego na otwarciu światowej konferencji gospodarczej. Wielokrotnie z usług jego korzystają i różni politycy.

„Piękny Jerzy” twierdzi, że najprzyjemniej mu było tłumaczyć przemówienie Brianda, a obecnie ministra greckiego Politisa, który przemawia najpiękniejszą francuszczyzną z całej Ligi Narodów. Najtrudniejsze są przemówienia delegata włoskiego Ruspolliego, który mówi niesłychanie szybko i niewyraźnie.

„Piękny Jerzy” rozpoczął swą karierę w roku 1920. Pewnego dnia, pracując w banku paryskim, zastępował swego kolegę w roli tłumacza na pewnej konferencji ekonomicznej. Występ ten wypadł tak wspaniale, że zaangażowano go na stałego tłumacza komisji.

Od roku 1925 jest naczelnym tłumaczem Ligi Narodów. Posiada on kolekcję wszystkich sław polityki światowej które podpisują się na jego zdjęciach słowami: „Najlepsze mu tłumaczowi świata”.

WYCIECZKA

na uroczystości katolickie w Wiedniu od 4.8 do 12.8.

Całkowity koszt wraz z paszportem zagranicznym, wizami, przejazdem w obie strony koleją, pobyt w pierwszorzędnym hotelu, z utrzymaniem, wycieczką na Kahlenberg, zwiedzaniem Wiednia

zł. 275.—

Ilość miejsc ograniczona.

Zapisy i informacje wyłącznie **WAGONS-LITS-COOK**
 Łódź, ul. Piotrkowska 64, tel. 170-77.

Strzał o świcie

Powieść.

— Tęgo jegomościa, — ryknął na swoich agentów, wskazując amatora noclegów w sianie, — odprowadź do mego pokoju. Tam go przesułam. W cztery oczy!... A gdyby tam ktokolwiek obcy chciał wejść pod jakimkolwiek pozorem, to... no, wy już wiecie sami, jak taką osobę spławić!

Było to wypite najwyraźniej do Julji i do Michała, bowiem na nich spoczął wzrok rozsierzonego inspektora. Julja odeszła natychmiast z miłą królowej, którą rewolucjonistka wypędzając z jej sypialni lecz Michał nie lubił się przejmować; przyjaźnie uśmiechnięty podszedł do Hubera.

— Chciałem pana prosić o jedno, — zaczął zniżonym głosem.

— Nie mam teraz czasu.

— Zajmę panu tylko pół minuty... Przypuszczam, że poleci pan swoim podwładnym przetrząsnąć cały pałac od piwnic, aż po strych, prawda?

— Rozumie się.

— W trakcie tych poszukiwań pańscy ludzie znajdą niewątpliwie moc przedmiotów, które rażą uwagę za się za śmiecie, a które...

— O co panu chodzi? — wtrącił Huber popędliwie.

— O niedopalki i ustniki papierosów.

— Ach, pan wciąż liczy na te „Damaszy”? —

— Broń Boże. Mnie tutaj interesują wyłącznie papierosy „Camel”. Niech pan łaskawie wyda polecenie swoim agentom, aby sobie dobrze zapamiętali, gdzie, w których poko-

że pan tak sobie pomyśli... Rozgorączkowany inspektor nie zauważył drwiącego uśmiešku Michała.

— I co jeszcze? Co jeszcze zawie rala ta depeza? — dopytywał.

— Tęgo, niestety, nie wiem, gdyż zaledwie przeczytałem jedno zdanie, pani Irena ocknęła się z omdlenia i wyrwała mi telegram z dłoni. A żeby pan widział, jakim mnie wzrokiem zmierzyla!

— Ach, gdybym mógł odnaleźć tę depezę!

— Niech pan jej każe szukać w pokoju pani Elżbiety Reyowej, bo tam Irena Bolton do wczoraj mieszkała... A jeśli depezę zniszczyła, to także nie ma się o co martwić: w urzędzie telegraficznym zrekonstruują ją panu napewno.

Okazało się to zbędnem, gdyż jeden z agentów znalazł telegram w sypialni Elżbiety Reyowej, w torebce Ireny; jego cały tekst brzmiał następująco:

BĄDZ GOTOWA STOP PRZY JĄDEM NOCNYM POCIĄGIEM I ROZMÓWIE SIĘ Z NIM OSTATECZNIE STOP ALE NARAZIE NIC NIE MÓW O MYM PRZYJEŹDZIE STOP JÓZEK.

Inspektor, Huber bez wahania uznał tę depezę za niezbity dowód winy Józefa Molla, a zarazem za dowód, że morderstwo było zgóry uplanowane, że nie zachodziło tutaj zbiegństwo w afekcie.

— W imieniu Rzeczypospolitej aresztuję pana. — Czy przyznaje się pan do zamordowania świętej pamięci Ludwika Boltona?

— Nie. Ja go nie zabiłem.

— Przyznanie się mogłoby być w procesie okolicznością łagodzącą.

— Możliwe, ale dla mordercy. Ja nim nie jestem, zapewniam pana — Przyjmuję to do wiadomości i nie tracę nadziei, że po kilku

dniami pobytu w areszcie pan zmieni się; tak zawsze bywa... A teraz jeszcze jedno maleńkie pytańko; czy do popełnienia tej zbrodni namówiła pana żona zabitego, czy ktoś inny?

— Irena?!

— Acha, zatem pan przyznaje, że pani Irena Bolt...?

— Jak pan śmie! — oburzył się Moll. — Irena to anioł!

— A zatem po raz pierwszy w mojej praktyce, — odparł Huber szyderczo, — będę musiał aresztować a n i o ł a.

— Ją?! Jakiem prawem?! Dla czego?!

— Pod zarzutem współdziałania z mordercą, z którym się komunikowała, czego mamy dowody. — Tu potrząsnął znalezione depezą. — Chyba, że pan oświadczy wyraźnie iż dokonał pan zbrodni bez jej udziału.

Punktualnie o godzinie dwunastej w południe zajechała do Jeleniowa komisja sądowno-lekarska. Inspektor Huber powitał ją w hallu pałacu.

— Panie sędzio, — rzekł, witaając się z sędzią śledczym, — mam zaszczyt zakomunikować panu, że sprawcę ująłem.

— O! Tak szybko? Gratuluje!.. I kto to jest?

— Niejaki Józef Moll, inżynier chemji.

— Mylił się pan! — zawołał ktoś głośno.

Całe „ciało komisyjne” odwróciło głowy; po schodach wstępował szybko Michał Bolton, trzymając oburącz male blaszane pudełko. Gdy je otworzył, oczom przybyłych ukazało się kilka niedopalków grubych, bezustnikowych papierosów.

— Mylił się inspektor, — potwierzył; — zbrodniarz pali „Camel” a Józef Moll „Damaszy”.

— Jak pan powiada? „Kamele”? — sędzia śledczy był zdziwiony —

o takich papierosach nawet nie słyszałem. Czy to może zagraniczne?

— U-chum, — mruknął Michał w zamyśleniu.

Huber wskazał dyskretnie na niego, a potem popukał się po czole.

— Panie sędzio, — rzekł, — czy przyznanie, się sprawy czynu jest wystarczającym dowodem?

— Ależ to korona wszelkich dowodów!

— A zatem mam zaszczyt oświadczyć, — Huber spojrzął z wyświeśnięciem na Michała, — że Józef Moll przyznał się do zarzuconej mu zbrodni!

ROZDZIAŁ XXI

Przez wzgląd na stan zdrowia Ireny tajono przed nią początkowo co zaszło w pałacu, lecz na dłuższą metę tajemnicy nie dało się utrzymać. Powiedzano jej więc najpierw że Ludwik został raniony, pod wieczór dodano, że jego stan się pogorszył, aż nazajutrz wyjawiono jej całą prawdę. I ku ogólnemu zdumieniu, wiadomość o śmierci męża mniejszy u niej wstrząs wywołała, niż wiadomość o aresztowaniu domniemanego zabójcy, Józefa Molla.

— To niemożliwe! — krzyknęła — To fałsz! Józef jest niewinny! On nie byłby zdolny do tego, nie! Ja za to ręczę głową!

— Ależ on się sam przyznał, że zabił!

— On się przyznał?!

— A ja, — odezwał się Michał Bolton, — pomimo to wierzę w jego niewinność!

Za to oświadczenie „zainkasował” doraźnie garść drwiących uśmiezków, tylko Irena spojrziała nań z gorącą wdzięcznością.

— Dziękuję panu, — wyszeptala, podając mu dłoń.

(D. c. n.)

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

Dnia 1 sierpnia r. b. w Warszawie otwarta będzie w gmachu Muzeum Narodowego wystawa „Polska i Polacy w świecie”.

Dnia 25 lipca r. b. oczekiwany jest w Warszawie przyjazd większej grupy kapitalistów i przemysłowców niemieckich.

Znajdujące się w stanie likwidacji tow. ubezpieczeniowe „Rosja” wypłaci niedawno swym przedwojennym klientom 6 proc. wkładów, zdobywszy 2 miliony złotych ze sprzedaży wielkiej kamienicy w Warszawie.

Meżyczyni stabil. Zaliczył bezpłatnych postępowań o moim sposobym wynalazku, aparacie „A” przeciwko impotencji.

DLaczego maturzysta zastrzelił tercjanę... Śmierć za niedoręczenie listu.

Z Tarnopola donoszą: W toku przesłuchania zabójcy tercjana Seminarjum TSL. Kulpa absolutnie Materna podał, że motywem była zemsta osobista!

Wspomnienia.

Gabryela Diseur uchyliła drzwi do łazienki, gdzie zajęty był gotowaniem się jej mąż, Aleksander. Rzuciła mu: — Lucja! Mołndre przed chwilą telefoniowała do mnie z Brunoy.

Krótce. Spór o 20 złotych. Namiętny szewc.

Miałem dzisiaj wspaniały sen. Śniło mi się, że w Łodzi zaczęły się ulewne deszcze. Rzeka Łódka wystąpiła z brzegów i zalała bliższe i dalsze okolice.

Po kilku dniach ulewnych deszczów i powodzi Łódź zniknęła z powierzchni ziemi. Zatonęły wszystkie akta urzędów skarbowych, zatonęły podatnicy, nie zostało nawet śladu po krasie chorych.

To był naprawdę piękny sen. Obudziłem się, pewny, że leżę na trawce, że ptaszki śpiewają nad moją głową.

— Wiśnie za jedne 80 groszy! Pomi dory! Kalafior!

Żuż dawno mówię, że tragedją Łodzi jest to, że nie posiada żadnej rzeki. I dlatego nie może być u nas powodzi.

Zepsute pudełko szprotek. Rewizja w sklepie spożywczym.

Z Bydgoszczy donoszą: W sprawie zatrucia sardynkami Franciszka Kledzika w Bydgoszczy władze przeprowadziły drobiazgowy śledztwo.

W świetle tych dochodzeń ustalono,

mem szkolnym. Materna jako uczeń odznaczał się dobrym charakterem i zdolnościami.

Franciszek Kulpa, b. kapral i. Brygady Legionów, kawaler Krzyża Niepodległości i 4-krotnego Krzyża Waleczności, l. 45, osierocił żonę i troje dzieci.

w Warszawie, może i nie bez pewnej racji, za wrzód na ciele Polski. Z chwilą, kiedy Łódź przestałaby istnieć, przestaliby również istnieć nudiści.

OPLUTY SZEWC.

Tylko w Łodzi zdarza się tyle spraw o oplucie bliźniego. Nic dziwnego, Łódzianin który pluje wszędzie, na ulicy, w mieszkaniu, w teatrze, pluje naturalnie na podłogę, dywan, posadzkę.

Franciszek Szczawiński posiada mały skład obuwia na ulicy Szopena. W składzie tym w charakterze czeladnika pracował Jan Sykowski.

Maister poskarżył się sądowi i w konsekwencji Sąd Grodzki skazał Jana Suporskiego na 20 zł. grzywny lub 4 dni aresztu.

Jerzy Krzekci.

że Franciszek Kledzik zatrudniony był jako robotnik u właściciela handlu spożywczego p. Franciszka Grzegorskiej, od której otrzymał zepsute szproty celem wyrzucenia ich.

Tragicznie zmarły, młodzieniec, w którego domu panowała niedza, nie wyrzucił psujących się ryb, ledź zabral je do domu, gdzie spożyła je rodzina Kledzików.

Rodzice Kledzika, którzy również ciężkiemu ulegli zatruciu, przychodzą obecnie szybko do zdrowia.

Matka zaniemówiła na widok trupa córki. Wieśniak zabił motyką ukochałą.

Z Rohatyna donoszą: W miejscowości Hrehorów (pow. Rohatyn) rozegrała się ponura tragedia młoda, którą spowodowała ślepa zazdrość.

Szakochany Marciniek cierpiał wiele spowodu nieodzownemu miłości swej ukochanej, o czem:

szeroko opowiadał we wsi.

Często też dochodziło do scysy i bójk między Marcinikiem a jego rywalami. Z biegiem czasu jednak Anna zrozumiała miłość Marcinika.

Nastąpiła tragedia. Do pracującej w polu Biryłówny zbliżył się Marciniek, czyniąc jej wyrzuty, na które ona odpowiedziała, że nigdy nie traktowała jego miłości poważnie.

W zapalczywej pasji ugodził ją po chwili tem narzędziem w skroń. Biry-

łówna padła na ziemię w kałuży krwi krzycząc przeraźliwie. Pracujący w polu chłopcy przybyli na pomoc, która okazała się spóźnioną, w kilka chwilk później Biryłówna

wyzłoniła duszą. Marciniek, natychmiast po zamachu — uciekł. Rozpoczęto za nim energiczne poszukiwania. W trzy godziny później znaleziono go w odludnym miejscu martwego, w kałuży krwi. Popełnił on samobójstwo, oddając do siebie kilka strzałów z karabinu, własnej roboty.

BEZSENNOŚĆ wyniszcza organizm

a powstaje głównie wskutek zaburzeń układu nerwowego. Ziola Magistra Wolskiego „Pasiverosa”, zawierająca Kwiat Meki Pańskiej (Passiflora), łagodząca zaburzenia w systemie nerwowym (nerwice serca, bóle głowy, historie) spowodowała krzepienie sen i doprowadzająca system nerwowy do stanu normalnego.

Wytwórnia Magister E. Wolski Warszawa, Ziola 14 m. l.

RADIO-KACIK.

16,00 Muzyka baletowa (płyty). 17,00 „Skrzynka pocztowa” — omówi dr. M. Stepanowski.

7,30 Rozmaitości. 11,57 Sygnal czasu. 12,00 Hejnał. 12,55 Wiadomości meteorologiczne. 12,55 Przekład prasy polskiej.

RERRE VALDAGNE.

Wspomnienia.

Gabryela Diseur uchyliła drzwi do łazienki, gdzie zajęty był gotowaniem się jej mąż, Aleksander. Rzuciła mu: — Lucja! Mołndre przed chwilą telefoniowała do mnie z Brunoy.

Spotkała się więc, jak zwykle, z uprzejmem przyjęciem w domu Diseurów, ale przy stole Aleksander zachowywał się milcząco i zaraz po kawie udał się do swego gabinetu.

— Co się stało toemu mężowi? — zapytała Lucja. — Wydaje się czemś zaabsorbowany. Czyżby jakie kłopoty?

— Nie. Pomiem ci o tem później. Narazie mam prośbę do ciebie: czy nie zechciałabyś mi przyjść do siebie w Brunoy na jakie kilka dni?

— Co za pytanie! Wiesz, że w domu moim jesteś to siebie... Ale byłoby to pierwsze twoje rozstanie z mężem. Pókdobicie się, może?

— O, nie. Mam jednak wrażenie, że w obecnej chwili parodiownia nieobecność moja byłaby rzeczą bardzo pożądaną dla Aleksandra. To wszystko. W pożyciu małżeńskim należy unikać stałego przebywania na karku osobie drugiej.

Cofnijmy się o dwadzieścia pięć lat, do chwili, gdy Aleksander Diseur liczył trzy-

dzieści. Ojciec pozostawił mu w spadku znaczny majątek oraz udział w pierwszorzędnych interesach. Młody Diseur podróżował: zwiedził Amerykę i Daleki Wschód, używając życia, napawając się niezależnością i swobodą.

Pewnego wieczora, nie wiedząc, jak zażebić czas, udał się na koncert przyjezdnej artystki — Francuzki. Czytał w prasie podobnie wspomniany przypadek mu do gustu.

Wrażenie było piorunujące. Paulina Vercoot weszła na estradę, wysoka, szczupła, w obcisłej czarnej, aksamitnej sukni, trzymając w ręku swoje skrzypce.

— Co się stało toemu mężowi? — zapytała Lucja. — Wydaje się czemś zaabsorbowany. Czyżby jakie kłopoty?

— Nie. Pomiem ci o tem później. Narazie mam prośbę do ciebie: czy nie zechciałabyś mi przyjść do siebie w Brunoy na jakie kilka dni?

— Co za pytanie! Wiesz, że w domu moim jesteś to siebie... Ale byłoby to pierwsze twoje rozstanie z mężem. Pókdobicie się, może?

— O, nie. Mam jednak wrażenie, że w obecnej chwili parodiownia nieobecność moja byłaby rzeczą bardzo pożądaną dla Aleksandra.

zrozumienie dwu natur dotąd obcych sobie zupełnie? Tkwi w tem wszystkim fatalizm nieublagany, z którego niekiedy rodzi się szczęście.

Tak było dla Pauliny i Aleksandra. Miłość ich zapłonęła, a gdy uciła namiętność, pozostało jeszcze najgłębsze zrozumienie i przywiązanie.

Ale pomiędzy nimi istniała przegroda: Paulina była żoną biednego, sparaliżowanego człowieka i nie mogła go opuścić.

Piętnaście lat! Tyle czasu minęło od chwili pierwszego spotkania kochanków w Londynie, gdy Paulina została zaangażowana do Ameryki na serje koncertów na okres roku.

Było to rozstanie. Najodpowiedniejszym obrazem Nieobecności byłby posąg z urną w dłoniach, której popioły, opadając na wspomnienia, powoli gaszą ich blask i siłę.

Dookoła wykojonego, bezczynnego i nieszczęśliwego Aleksandra zakrzętnęli się przyjaciele, by życia jego nadać treść, jakimś m zabrakło. Ożeniono go z Gabryelą.

Po obiedzie dopiero Gabryela zdecydowała się do niej na dni parę:

— Wiedziałam o wszystkim; o roli, jaką

ty artystka odegrała w życiu mego męża. W jakiejś skrytce jego biurka znalazłam listy i fotografie. Romans ten miał miejsce przed moim ślubem. Nie miałam więc prawa narzekać.

Otóż wezoraż dowiedziałam się ze wzmianki prasowej, że Paulina Vercoot zeszła z tego świata. Poświęcono jej wspomnienie pośmiertne, pełne zachwytu i uznania. Jednocześnie zauważyłam zmianę, jaka zaszła w twarzy mego męża.

Zaprosił mi się więc do siebie, by mój mąż mógł odnaleźć, bez kłopotowania się moją obecnością, tę wysepkę szczęścia na falach swego życia.

Powiedz mi, Lucjo, czyś mnie zrozumiała i czy przynajmniej mi słyszność?

Tium. L. M.

Nietoperze z pierścionkami.

Zagadkowe loty.

Może najbardziej tajemnicze ze wszystkich ptaków są nietoperze. Legendy ludowe przypisują nietoperzom rozmaite czarodziej-skie właściwości. Wieśniacy boją się tych czarnych, dziwnych ptaków, a uczeni ornitologowie i badacze świata zwierzęcego nie wiele jeszcze wiedzą o trybie życia, przyzwyczajeniach i nawykach tych nocnych stworzeń.

Specjalistą od badań nad nietoperzami jest profesor berlińskiego uniwersytetu, znakomity uczyony dr. Eisenkraut. Specjalnie interesuje się on wędrówkami

tych tajemniczych ptaków.

Nietoperze odbywają bowiem w pewnym o-

kręsie swoje wędrówki. Dotychczas nie udało się jednak jeszcze zbadać tajemniczych warunków podróży i ich celu.

Dr. Eisenkraut zastosował w swoich badaniach, stosowaną już dawno wobec innych ptaków, metodę śledzenia lotów, przy pomocy pierścienia, zakładanego im na nóżki. Podczas zimy zaopatrzył się dr. Eisenkraut

w przeszło 3,600 nietoperzy.

złowionych podczas snu zimowego. Nietoperze te zakłócił w kajdanki, nakładając im pierścionki z napisem „Zoologisches Museum, Berlin”. Każdy z tych pierścionków opatrzone był kolejnym numerem.

Na wiosnę wypuszczono czarne, dziwaczne stworzonka z ich więzień na wolność. I oto okazało się, że nietoperze rozleciały się na wszystkie strony i po jakimś czasie każdy z nich wrócił dokładnie w to samo miejsce, skąd wystartował.

Jaka jest przyczyna tych dziwnych wędrówek — opowiada dr. Eisenkraut, — nie wiemy jeszcze, jedno jednak stwierdzić należy z całą pewnością. Nietoperze posiadają doskonały zmysł kierunku i zdecydowaną orientację. Te, które opierścieniłem w pobliżu Berlina, wróciły najdokładniej na miejsce „startu” do starego, spróchniałego drzewa. Ta niezwykła dokładność jest jeszcze tem dziwniejsza, że nietoperze lecą tylko w nocy, wzrok nie oddaje im więc żadnych usług i nie pomaga w orientowaniu się.

Nietoperze, odbywały loty

na przestrzeni stu kilometrów.

Jest to przestrzeń bardzo duża, a nietoperze wydają się przecież być stworzeniami tak słabymi. Są one jednak ogromnie wytrwałe. Lot ich cechuje ogromna zwrotność. Są one prawdziwymi akrobatami powietrza.

Nietoperz z legend ludowych jest czemś dziwnie tajemniczym, nietoperz w oświetleniu nauki jest również stworzeniem pełnym nieoczekiwanych, jeszcze niezbadanych tajemnic.

Migdałki siedliskiem zarazków. NIEBEZPIECZNE OZDOBY SZYI

Choroby gardła i krtani.

Jama ustna, gardło i krtani, stanowią górną część drogi pokarmowej i oddechowej, odgrywają olbrzymią rolę w całokształcie czynności ustrojowych, decydując bardzo często nie tylko o zdrowiu, ale i

o życiu człowieka.

Liczne sprawy ostre zapalne, stany obrzękowe, ciała obce dostające się w obręb krtani i gardła, nowotwory tak dobrane jak i złe, urazy i zlamania, powodujące całkowite zatkanie drogi oddechowej, w krótkim czasie wywołują zjawisko duszności, dając w braku natychmiastowej pomocy lekarskiej zejście śmiertelne.

Wyleczyć samą chorobę, przywrócić zmienionym tkankom i narządom stan poprzedni, uczynić schorzenia i wycieńczonego organizm zdrowym i silnym jest daleko trudniej, aniżeli skutecznie zapobiegać odnośnym chorobom. Leczenie prawidłowe może prze prowadzić tylko lekarz, natomiast zapobieganie chorobom jest

dostępne dla każdego.

Jeśli chodzi o zapobieganie chorobom jamy ustnej i gardła, to w tym wypadku należy główną uwagę zwrócić na stan spożywanych pokarmów. Dbać więc należy o czystość owoców, chleba, jarzyn i mleka, gdyż niestety sprze daż produktów spożywczych, wypiek chleba, dojenie krów itp., odbywa się

w atmosferze much, brudu i niechlujstwa. Dalej pamiętać należy o wystrzeganiu się zbyt gorących pokarmów i napojów, które, działając drażniąco, powodują przekrwienie i częste oparzenia. Również drażniąco działają na błonę śluzową jamy ustnej i gardła ostre przyprawy, jak chrzan, musztarda, pieprz, nie mówiąc już o bardzo szkodliwym wpływie na stan jamy ustnej, gardła, krtani i wielu innych narządów nadużywania

napojów alkoholowych

i palenia tytoniu. Dzieci należy od uczuć wkładania do ust brudnych najczęściej palców, osadek, ołówków i za bawek.

Żeby, których stan odgrywa poważną rolę w różnych, niekiedy bardzo groźnych chorobach, należy bardzo starannie pielęgnować, czyszcząc je do kładnie i umiejętnie. Kamień żebowy trzeba usuwać, żeby spróchniałe leczyć dentystycznie, a zepsute usuwać.

Wielką troskliwą uwagę należy poświęcić migdałkom, w których wewnątrz gnieźdzą się olbrzymie masy bakterij, czyhających tylko na każde osłabienie organizmu, aby wywoływać w nim swe niszczyielskie działanie. Toteż starannie usuwanie ropnych czopów z migdałków i codzienne dwukrotnie rano i wieczorem płókanie gardła chroń nas od niejednej ciężkiej choroby tak miejsce wej jak i ogólnej.

Gdy już mowa o płókaniu gardła, to trzeba zwrócić uwagę, że czynność ta, wykonywana zwykle w ten sposób, iż bierze się wodę do ust, przechyla głowę ku tyłowi i mając usta otwarte, czyni się mocny wydech, przyczem powietrze przechodząc przez płyn daje charakterystyczny bulgot, chybja najczęściej celu, gdyż badania wykonane z barwiącymi płynami wykazały, iż użyty płyn przy tym sposobie dochodzi zaledwie do podniebienia i przednich brzegów migdałków. Chcąc natomiast wykonać na leżycie płókanie całego gardła, należy głowę pochylić tak ku tyłowi, by twarz zwrócona była ku górze i mocno wysunąć język. Wtedy dopiero, płyn spłynie wgląd dochodząc

do migdałków i gardła,

a nawet jamy nosowo-gardłowej i nosa. Do płókania używa się najczęściej kwasu borowego (łyżeczke na szklanke przegotowanej wody), lub nadmanganianu potasu do różowego zabarwienia się wody.

Przy zapobieganiu chorobom krtani główną uwagę zwracamy na skład powietrza służącego do oddychania. Wszelkie zanieczyszczenia zarówno ciałami stałymi (pył, kurz), jak i gazowymi (siarkowodor, chlor, pary różnych kwasów) działają bardzo szkodliwie na stan czynności krtani,

Działanie to znacznie się wzmacnia, o ile oddychamy ustami, wskutek zatkania nosa przez nieżyty, skrzywienia przegrody, polipy itp. Bardzo ujemnie na krtani wpływa dym tytoniowy, oraz szybkie i znaczne zmiany ciepłoty, zwłaszcza podczas mówienia i śpiewu.

Na tego rodzaju szkodliwe czynniki są narażeni najczęściej śpiewacy, mówcy, aktorzy, wojskowi, oraz dzieci często krzyczące nadmiernie w zabawie, gonitwie itp.

Również schorzeniom krtani sprzyja w dużym stopniu noszenie na szyi wszelkiego rodzaju szalików, chustek i kołnierzy futrzanych, zwłaszcza że jeśli chodzi o panie, to decyduje w takich razach nie troska o zdrowie, nie zasada higieny,

a tylko kaprys mody.

Wspomnieć tutaj należy także o szkodziwości noszenia ciasnych kołnierzyków, które uciskają na naczynia szyi, wywołują przekrwienie gardła i krtani, prowadzące do stanów chorobowych. W wielu wypadkach schorzeniom krtani nie zapobiega umiejętnie władanie głosem, a polegające na właściwym stosowaniu oddechu, kierowaniu głosu w czasie przemówień ponad słuchającą osobę, oraz umiejętnym używaniu mięśni gardła i podniebienia miękkiego.

Nakoniec nie trzeba zapominać o milczeniu. Milczenie bowiem można stosować nie tylko, jako wybitny środek leczniczy, zwłaszcza przy gruźlicy krtani, ale również jako bardzo cenny środek zapobiegawczy, zwłaszcza gdy chodzi o przebywanie w powietrzu zanieczyszczonym różnymi szkodliwymi substancjami.

Tak więc oddychanie nosem, w czystej atmosferze, unikanie zbyt czystych i niehigienicznych szalików, zreformowanie kołnierzyków, które powinny być miękkie i luźne, umiarkowana mowa, korzystanie z cennych skutków milczenia, oto w głównym zakresie sposobu zapobiegania tak częstym i uporemnym schorzeniom gardła i krtani.

Nowe znaczki pocztowe

na pamiątkę wystawy wszechświata wej w Brukseli.

PODSŁUCHANE

LADNA HISTORIA.

Teściowa (do zięcia) — Doprawdy jestem zdziwiona. Zarzucasz mej córce, a twojej żonie, brak temperamentu. Wiesz, że nie podobnego nie słyszałam od żadnego innego mężczyzny.

POGODZA SIĘ...

Dwie dziewczęta, przechadzają się za mostem kolejowym. Zbliża się młodzian z mandolina.

— Żeby panie pozwoliły sobie towarzyszyć, tobym coś ładnego zagrał.

— A co?

— Walczyka.

— E, to oklepane, wolimy co innego.

— A kiedy co jensze to jeszcze więcej oklepane.

— No, chodź pan z nami, już się ja-koś pogodzim.

Fenomen pływacki.

100 Yards	0:58,8
100m	1:04,8
200 Yards	2:14,2
200m	2:28,6
220 Yards	2:27,6
300m	3:58
400m	5:16

15-letnia Holenderka Willem Ouden dzieli z w swoim ręku 7 światowych rekordów pływackich.

Zielone rzeźby Anglika.

Pies z liści.

W Richmond, w Anglii, istnieje jedyny w swoim rodzaju zakład ogrodniczy Johna Klinkerta, którego specjalnością jest „topjaryzowanie” drzew i krzewów, czyli nadawanie im zapomocą strzyżenia, przycinania i właściwego hodowania, różnorodnych dowolnych kształtów. Z bukszpanu i cisu „wyrzeźbia” się tam piękne okazy zielonych pawów z rozpiętymi ogonami, zielonych bocianów w zielonych gniazdach, zielonych psów z budami lub bez nich, takiegóż koźra kur, kaczek i innych zwierząt, wielkości ściśle naturalnej, nadających ludzko żywe oryginalny.

Oprócz tego, zamienia się tam „żywe” krzewy w „żyjące” kolonki, p. amidy, budy, kosze, kotwice, ławki, fotele, mizurkowe zagłowce i tysiące inne wzory.

Sztuka „zielonego rzeźbiarstwa”, wynaleziona przez Rzymian, wymaga niezmiernie cierpliwości. Dowodem tego fak, że na wykonanie niektórych wzorów potrzeba kilkudziesięciu lat czasu. I tak: pawia z ogonem stworzyć można nie prędzej, jak w ciągu lat piętnastu; psa z ogonem, prawidłową głową i tułowiem, w czasie od dwu nastu do dwudziestu lat. Pewien lord szkocki dał zlecenie wykonania w bukszpanie

swego herbu rodowego — pelikana karmiącego pisklęta w gnieździe. Zamówienie to, jako przedstawiające obiekt niezbyt dużych rozmiarów, Mr. John Klinkert wykonał już w przeciągu — dziesięciu lat.

Drzewo lub krzew, któremu nadano pożądaną kształt, zachowuje go przez setki lat i jedynie wymagane jest coroczne przystrzyganie gałęzi. W niektórych parkach angielskich znajdują się 400 i 500-letnie okazy pięknie topjaryzowanych drzew. „Materiałem surowym” tego artystycznego przemysłu, są sadzonki bukszpanu i cisu. Szkółki w Richmond zawierają ich około sześćdziesiąt tysięcy sztuk. Są one przeważnie dwuletnie i mniej więcej

na dwa cale wysokie. Po kilku latach nader powolnego wzrostu sadzonek, „zielony rzeźbiarz” przystępuje do pierwszych prac dla nadania roślinom pożądanego kształtu. Prace te wykonywane są ze znużoną pieczołowitością, przy czem stosowane są przeróżne manipulacje, pozostające ścisłą tajemnicą rodziny artysty-topjaryzera, przekazywaną z pokolenia na pokolenie.

Oprowadzając mnie po swojej pracowni — opowiada przygodny korespondent jednej z gazet londyńskich — M. John Klinkert zwrócił mi uwagę

na fotel klubowy,

doskonale imitujący w najdrobniejszych szczegółach ten ulubiony mebel omowoy.

— Z tego dzieła jestem szczególnie dumny — zauważył artysta-ogrodnik.

— Ale bo to też jest prawdziwe arcydzieło sztuki — zawolałem z zaciwieniem. — Sprzęt ten wprost prosi się aby na nim spocząć!

— To też właśnie uczyniła niedawno temu pewna dama, która mnie zaszczyliła swą wizytą: osoba, dodać należy, o niezwykłej tuszy...

— I nastąpiła katastrofa? — zapytałem z zaciekawieniem. — Niestety! Młodziaczka przekonana się, że na fotelach mojego wyrobu można spoczywać jedynie wzrokiem! — odparł śmiejąc się wytwórca zdradliwych mebli.

Trzy gwiazdy lekkoatletyki.

Mauermeyer, Wajsówna i Link, które osiągnęły świetne wyniki w meczu Polska-Niemcy.

Mrozy na...Marsie.

Ciekawe opinie uczonych.

Zgadywania, tycające się wszystkich kwestij, odnoszących się do Marsa, od-

żyły w ostatnich czasach ponownie spowodu przeprowadzonej instalacji największego dotychczas w świecie teleskopu w obserwatorium astronomicznym na Mount-Wilson.

Prawie każdy, czytający gazety, zna różne teorie i poglądy jakie wygłaszano odnośnie tej planety. Niektórzy uczeni twierdzą, że życie na Marsie jest możliwe, ponieważ warunki atmosferyczne są tam bardzo podobne do warunków atmosferycznych na ziemi. Obecnie z Mount-Wilson przychodzi wiadomość, że instrumenty naukowe wykazują istnienie tlenu i pary wodnej w powietrzu, otaczającym kulę Marsa, ale tylko w jednej dziesiątej części jednego procentu zawartości

jaką jest na ziemi.

Aczkolwiek faktem jest, że nauka potrafiła stwierdzić istnienie roślinności na Marsie, to jednak musi to być roślinność bardzo niskiego gatunku, ponieważ temperatura na Marsie osiąga 60 stopni nad zerem w ciągu dnia, a spada do 40 stopni poniżej zera w nocy. Niektórzy uczeni są zdania, że linie widoczne na powierzchni Marsa, które dawniej uważano za prawdopodobne kanały, wykonane przez jakiejś inteligentnej istoty, są w rzeczywistości naturalnymi łożyskami wodnymi.

Klub 13-tu.

W ubiegły piątek 13-go b. m. londyńscy kpiarze z przesądów, święcili swój bankiet pod otwartymi parasolami co podobno przynosi nieszczęście.